

2 Reportatge

La llum

del

Una jornada a Can Brians

desànim

Mòduls, portes amb barrots, passadissos sense sortida i controls de funcionaris. Això és Brians 2. Però també és l'ajuda d'un equip multidisciplinari, les activitats socioeducatives i una sessió de fotos per a la família.

Text i fotos: **Carles Domènec**

Unes portes amb barrots de ferro es tanquen. El so del pany provoca una ressonància. Un funcionari revisa els permisos d'accés. Obre la porta i es pot seguir endavant. Al cap de pocs metres la situació es repeteix, una vegada i una altra, per un laberint de passadissos de la presó de Can Brians 2, a Sant Esteve Sesrovires. Per fi s'arriba a un pati extern, des d'on es pot anar d'un mòdul a un altre. Un grup de presos han acabat de fer esport al poliesportiu i es creuen al nostre pas amb olor de sabó i els cabells humits de la dutxa. Són més d'una vintena. Tots ens miren de dalt a baix, però ningú diu ni un mot. Abans d'arribar al mòdul 10 passarem per la zona destinada als interns més violents i la dels delictes de gènere.

L'educadora que m'acompanya m'avisa

que camini lluny de les parets dels mòduls per seguretat. L'arribada al pavelló 10 reproduceix les condicions inicials: més portes amb barrots i vidres, més passadissos sense sortida i controls de funcionaris. Tot Can Brians 2 està dividit en mòduls que funcionen com a presons independents. De fet, aquesta va ser la primera presó planificada des de la Generalitat de Catalunya dins el nou pla d'equipaments, pensada per buidar la Model, tot i que l'increment de presos a Catalunya ja l'ha omplert. Brians 1, planificada des de l'Estat espanyol, té una configuració diferent: amb un passeig central des del qual es ramifiquen tots el mòduls. "És més fàcil de controlar així", aclareix la Carla, l'educadora. Cada bloc conté dos edificis. En un hi ha una sala per veure la televisió i un menjador, amb les cadires clavades a terra, una botiga de queviures i unes

quantas màquines de begudes. Als dos pisos superiors hi ha les cel·les dels interns. El pati, de les dimensions d'un camp de futbol, separa l'edifici de la zona de treball: una petita biblioteca i un parell d'aules per fer-hi activitats educatives. Allà instal·lem l'estudi portàtil per fer els retrats que els interns regalaran a les seves famílies. L'experiència forma part de les activitats formatives de la presó. "Qualsevol cosa els motiva moltíssim", remarquen la Carla i la Marta, que a les 7.30 comencen la seva tasca a Can Brians 2 amb reunions de l'equip per tractar els temes més burocràtics i estudiar alguns dels casos dels interns. "A les 9 del matí s'arriba al mòdul i es realitzen les tutories individuals amb els programes de tractament". Després d'un recompte, els presos tornen a les cel·les i a les 16.30 baixen al pati, on gaudiran de les activitats més lú-

diques. Alguns es dediquen a passejar, en grups de dos o tres. Recorren el pati centenars de vegades.

Respecte i professionalitat

Sorprèn la mirada dels interns a les dues educadores, dues noies joves, i que sembla unànime. "El respecte te'l guanyes dia a dia amb professionalitat". La treballadora afegeix que "amb els musulmans és més difícil demostrar l'autoritat, però, en general, és igual si ets alta o baixa, forta o fluixa, els límits sempre els poses tu aquí dins, i si al principi et desacrediten, de seguida has de marcar fins on poden arribar".

L'educador és part de l'equip multidisciplinari que rep cada pres des que ingressa al centre. També hi ha un psicòleg per als tractaments, un jurista per a les qüestions legals, treballadors socials que

